

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

5 februari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING EN AMBTENARENZAKEN

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de salarissen en ontslagvergoedingen van de leidende ambtenaren van de VOI's en andere instellingen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap

Interpellatie van de heer Eddy Schuermans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie van de Euronautilus-evenementen

Interpellatie van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de overeenkomst tussen de Vlaamse regering en het bureau Slangen & Partners inzake de communicatiestrategische begeleiding van het project Kleurrijk Vlaanderen

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de overheidsopdrachten in het kader van het communicatiebeleid van de Vlaamse regering

Met redenen omklede motie

Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken

Dinsdag 5 februari 2002

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.22 uur.*

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de salarissen en ontslagvergoedingen van de leidende ambtenaren van de VOI's en andere instellingen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Decaluwe tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de salarissen en ontslagvergoedingen van de leidende ambtenaren van de VOI's en andere instellingen die ressorteren onder de Vlaamse Gemeenschap.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de voorbije weken was er veel heisa over de vergoedingen en de ontslagregeling van de leidende ambtenaren bij diverse overheids- en semi-overheidsinstellingen. Het ging onder andere om De Post. De Post valt onder de federale overheid, maar het geval heeft ons ertoe geïnspireerd ook op het Vlaams niveau te proberen meer inzicht te verwerven.

Er is trouwens ook in Vlaanderen veel commotie geweest over de vergoedingen van de nieuwe managers van de regionale luchthavens van Deurne en Oostende. Het ene staat misschien haaks op het andere, maar de managementteams van Deurne en Oostende zullen de komende vijf jaar ongeveer 6,7 miljoen euro aan belastinggeld ontvangen. Het is dan ook belangrijk te weten hoe de overheid daarmee omgaat.

Ik volg al een tijd het dossier van de problematiek van de overheidsmanagers. Door middel van schriftelijke vragen en procedures bij het Rekenhof heb

ik geprobeerd inzicht te verwerven in de structuur. Uit briefwisseling met het Rekenhof is me duidelijk geworden dat de meeste instellingen onder het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2000 – het zogenaamde stambesluit – vallen, maar dat voor een aantal instellingen afwijkende maatregelen gelden.

De OVAM, de VMM, de VLOR, de DIGO, Kind en Gezin, de VHM, de NV Zeekanaal, enzovoort, vallen onder het besluit van 30 juni 2000. Voor de salarisschalen A311 werd daarin een duidelijke grens getrokken, en die grens wordt gerespecteerd.

Een ontslagvergoeding kan volgens het Rekenhof alleen als een ambtenaar zelf ontslag neemt na toestemming en mits een opzegtermijn van ten minste 30 dagen. In dezelfde brief zegt het Rekenhof echter ook dat sommige instellingen daarvan afwijken. Dat zou bijvoorbeeld het geval zijn met het IWT dat niet onder het stambesluit valt. Voor de ontslagvergoeding zou daar de regeling van het gemeen arbeidsrecht gelden.

Ook bij de Vlaamse Vervoersmaatschappij De Lijn is een en ander niet geregeld volgens het stambesluit. De brutosalarissen liggen er ietwat hoger. Daar is niets op tegen, want de functie van directeur-generaal valt onder het mandaatsysteem, terwijl in andere organisaties benoemingen voor het leven bestaan. Een andere inschaling is dus verantwoord. Als de directeur-generaal echter zelf ontslag neemt, dan geldt de regeling uit het stambesluit. Er is dus een mix van verschillende maatregelen.

Bij de Vlaamse Maatschappij voor Waterbedeling VMW is er nog een ander systeem van bezoldiging, maar wordt wel de ontslagregeling uit het stambesluit gevolgd. De VMW is een Vlaamse parastatale. De brutosalarissen bedragen daar 5.379 euro, na indexatie een kleine 7.436 euro. Bij de AWW loopt de wedde van de nieuwe directeur-generaal op tot

Decaluwe

het onwaarschijnlijke bedrag van 297.472 euro, wat neerkomt op 1.363 euro per dag. Het gaat nochtans om dezelfde business. Het is in dit geval wel een intercommunale, een regionale organisatie, maar ook daarover heeft de Vlaamse overheid een voogdij-bevoegdheid. De zitpenningen van bepaalde bestuurders zijn terecht gereguleerd. De leidende ambtenaren in de Vlaamse overheid verdienen slechts een vijfde of een kwart van die waterbaron in Antwerpen. Al gaat het dan om een ander statuut, de Vlaamse overheid heeft ook op dit vlak bevoegdheden.

Over een aantal parastatalen heeft het Rekenhof geen gegevens, hoewel ze quasi hetzelfde statuut hebben als de instellingen die ik zonet heb opgesomd. Het gaat om Export Vlaanderen, de VRT, de VITO, de Vlopera, het UZ Gent en de NV Aquafin. Met het oog op de parlementaire controle kunnen we proberen daar wat inzicht in te krijgen. Het Rekenhof suggereerde in een brief dat ik me tot de minister zou wenden om over deze instellingen informatie te bekomen. Ik heb het al geprobeerd door middel van schriftelijke vragen, maar dat heeft tot nog toe niet veel opgeleverd.

In de genoemde instellingen is de leidende ambtenaar aangeworven bij arbeidsovereenkomst. Dat betekent dat er verschillende systemen bestaan voor gelijkaardige functies in dezelfde structuur. We moeten natuurlijk rekening houden met de omstandigheden waarin die mensen worden aangeworven en met hun concrete opdracht. Zo is de opdracht waarvoor de heer De Graeve werd aangeworven, bijzonder moeilijk, en tot op heden heeft hij zich op schitterende wijze van zijn taak gekweten. De cijfers bevestigen dat, en ook via de media vernemen we dat de VRT opnieuw de leidende zender is. Ook in andere instellingen werden geslaagde operaties uitgevoerd.

Vanuit het oogpunt van parlementaire controle is het, gezien de beschikbaarheid van de gegevens op federaal niveau, noodzakelijk te weten wat de regelingen zijn bij de verschillende overheidsinstanties op Vlaams niveau.

Mijnheer de minister-president, kunt u een overzicht geven van de situatie van de leidinggevende ambtenaren? Kunt u informatie verstrekken over de manier waarop die situatie is ontstaan bij de instellingen die niet onder het besluit van 30 juni 2000 vallen? Zijn alle leidende ambtenaren aangeworven met een arbeidsovereenkomst? In welk type van ontslagregeling en -vergoeding is er dan

voorzien? Op welke manier werd over deze arbeidsovereenkomsten onderhandeld?

In deze materie zijn er diverse voogdijministers bevoegd, maar er is ook coördinatie nodig. Wenst u ook op dit vlak transparantie te bereiken en het parlement inzicht te verschaffen? Het gaat immers om openbare instellingen, of instellingen die werken met geld van de gemeenschap.

Wat is de gedragslijn en wat zijn de criteria voor de toekomst? In welke mate zal dit een rol spelen bij de hervorming van de instellingen?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst en vooral duidelijk maken dat de interpellatie van de heer Decaluwe betrekking heeft op de VOI's die niet onder het zogenaamde stambesluit vallen.

Zoals hij in de inleiding van zijn interpellatie zei, vallen de meeste VOI's daar wel onder. Dat is een belangrijke opmerking, want het is noodzakelijk te onderkennen dat de salarissen en ontslagvergoedingen van de meeste leidende ambtenaren van VOI's en andere instellingen die onder de Vlaamse overheid ressorteren, wel degelijk binnen een algemeen wettelijk kader zijn geregeld. Ze zijn derhalve ook algemeen bekend. We zouden de indruk kunnen krijgen dat alles een beetje 'à la carte' wordt geregeld: voor de ene zus en voor de andere zo. Dat klopt dus niet: het merendeel van de VOI's valt wel degelijk onder dat stambesluit en de regeling die van toepassing is, is dus gekend.

Voor de volledigheid wil ik nog even opsommen over welke VOI's het hier gaat: de Vlaamse Landmaatschappij, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de Dienst voor de Scheepvaart, NV Zeekanaal, Toerisme Vlaanderen, de VDAB, het VIZO, Kind & Gezin, het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, de OVAM, de VMM, de DIGO, de VLOR, de administratieve diensten van het gemeenschapsonderwijs, het BLOSO, de twee OPZ's in Geel en Rekkem en Export Vlaanderen. De aanwerving, de ontslagregeling en de salarisregeling van de leidende ambtenaren van deze VOI's zijn duidelijk geregeld in dat VOI-stambesluit.

Ik wil nog enkele elementen uit het stambesluit lichten om te verduidelijken wat het juist inhoudt. Volgens de artikelen 6.27 en 6.28 van dat stambesluit gelden naast de algemene toelatingsvoorwaar-

Dewael

den voor elke ambtenaar de volgende bijzondere aanwervingsvoorwaarden voor leidinggevende ambtenaren : in het bezit zijn van een diploma dat toegang verleent tot niveau A, en slagen voor een test van bijvoorbeeld Selor, waarbij wordt nagegaan of de kandidaat over voldoende leidinggevende capaciteiten beschikt. Naast die voorwaarden kan de benoemende overheid nog extra aanwervingsvoorwaarden bepalen. Dat gebeurde bijvoorbeeld voor Export Vlaanderen, via het decreet van 23 januari 1991.

Een tweede punt dat ik uit het stambesluit wil lichten, is het geldelijk statuut. Het geldelijk statuut van de leidende ambtenaren is geregeld in deel 8 van dat stambesluit. Volgens artikel 13.32 paragraaf 2 van het stambesluit is aan de graad van administrateur-generaal een salarisschaal A311 verbonden. Aan de graad van administrateur-generaal bij de VDAB is een salarisschaal A315 verbonden.

Ten slotte regelt artikel 12.2 paragraaf 2 van het stambesluit voor elke ambtenaar – en bijgevolg dus ook voor elke leidinggevende ambtenaar die statutair is benoemd – de ontslagredenen, de verbrekingsvergoeding en de opzegtermijn. Dat waren de belangrijkste elementen uit het stambesluit.

Mijnheer Decaluwe, uw interpellatie ging eigenlijk over de VOI's die niet onder dat stambesluit vallen. Ik som ze voor de volledigheid ook even op : het IWT-Vlaanderen, de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening, de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappijen van de vijf provincies, de SERV, de Vlaamse Opera, De Lijn, de VREG, de VRT, de VITO en het UZ Gent.

U hebt terecht opgemerkt dat uw vragen over de specifieke arbeidssituatie, de arbeidsovereenkomsten en de manier waarop die tot stand zijn gekomen, eigenlijk zouden moeten worden beantwoord door de functioneel bevoegde minister. Het Rekenhof verwees daar trouwens ook naar. U zei dat er waarschijnlijk een zekere coördinerende bevoegdheid uitging van de minister-president, ook met het oog op de hervorming van de administratie en de hele operatie Beter Bestuurlijk Beleid. Voor een gedeelte klopt dat, maar eigenlijk zou u beter de verschillende collega's ondervragen. U zegt dat u hen schriftelijke vragen heeft gesteld, maar dat daaruit onvoldoende elementen naar voren komen. Ik zal er de leden van de Vlaamse regering toe aansporen schriftelijke vragen accurater te beantwoorden.

Ik wil u in een eerste benadering toch al enkele elementen aanreiken. Voor de aanwerving van de leidinggevende ambtenaren van de VOI's die niet onder het stambesluit vallen, zijn er twee mogelijkheden. Er kunnen statutaire benoemingen zijn, op grond van een decretale bepaling of op grond van een rechtspositieregeling die is opgenomen in de rechtspositieregeling van het personeel van de instelling. Een tweede mogelijkheid is het aanwerven op basis van een sui generis-regeling die decretaal is bepaald. Die sui generis-regeling omvat onder meer de volgende wijzen van aanwerving : ten eerste benoeming bij mandaat, zoals bijvoorbeeld bij De Lijn, ten tweede aanstelling en tewerkstelling mits een arbeidsovereenkomst, bijvoorbeeld bij het IWT en de VRT, ten derde de aanstelling en tewerkstelling bij overeenkomst, bijvoorbeeld bij de VITO.

Ik kan hieraan nog een aantal specifieke elementen toevoegen voor vrijwel alle VOI's die u aangeeft, namelijk voor de VMW, Export Vlaanderen, de VRT, de VITO, de Vlopera en het UZ Gent. Wat de VMW aangaat, kan ik melden dat de leidende ambtenaar en zijn adjuncten statutair zijn aangesteld en dat hun rechtspositie is geregeld in het besluit van de Vlaamse regering van 1 december 2000 houdende de organisatie van de VMW.

Voor de leidende ambtenaar van de Vlaamse Opera is de situatie als volgt : in 1996 is hij op voordracht van de raad van bestuur aangesteld door de Vlaamse regering voor een periode van zes jaar. Dat is dus ook een mandaatfunctie. In 2001 is zijn contract voor de periode van 2002 tot 2008 vernieuwd. Het gaat hier om een contract dat eerst door de voorzitter van de raad van bestuur en daarna door de raad van bestuur werd goedgekeurd. In zijn arbeidsovereenkomst zijn vanzelfsprekend een aantal specifieke ontslagvoorwaarden opgenomen.

Voor het UZ Gent geldt koninklijk besluit 542 van 31 maart 1987. De gegevens betreffende het salaris van de huidige leidende ambtenaar, die vanuit de federale inspectie van Financiën is gedetacheerd, zijn gekend.

Bij de VRT bestaat er geen leidende ambtenaar, maar is er voorzien in twee vennootschapsrechtelijke organen met specifieke bevoegdheden. Aan de ene kant is er de gedelegeerd bestuurder, aan de andere kant de raad van bestuur. De gedelegeerd bestuurder heeft een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur met een contractuele ontslagregeling die onder meer verwijst naar de formule-Claeys. Deze overeenkomst werd door de

Dewael

Vlaamse regering juridisch uitgewerkt via een gerenommeerd advocatenbureau. Er werd ook over onderhandeld door een vertegenwoordiger van de Vlaamse regering. Toen de VRT werd omgevormd tot een vennootschap, werd deze arbeidsovereenkomst binnen de NV van publiek recht ook bevestigd. Ik geef dit voorbeeld van de VRT omdat u daarnet verwees naar de heer De Graeve.

Bij de VITO is noch sprake van een statutaire benoeming, noch van een arbeidsovereenkomst voor de afgevaardigd bestuurder. De managementovereenkomst op zelfstandige basis tussen de VITO en de gedelegeerd bestuurder bevat als gevolg hiervan geen specifieke clausules voor de ontslagregeling en de vergoeding.

Als u vraagt op welke manier werd onderhandeld over al deze arbeidsovereenkomsten, moet ik voor een gedeelte verwijzen naar het verleden. De meeste van deze overeenkomsten dateren namelijk uit de vorige zittingsperiodes. Ik maak een uitzondering voor de arbeidsovereenkomst van de huidige leidende ambtenaar van Export Vlaanderen, waarover werd onderhandeld onder de politieke bevoegdheid van gewezen collega Sauwens. Voor het bekomen van meer informatie zijn de huidige leden van de Vlaamse regering dus niet allemaal goed geplaatst, mijnheer Decaluwe.

Ik kan het mezelf heel gemakkelijk maken. Met vragen over een aantal contracten kunt u immers bij uw fractie terecht.

De heer Carl Decaluwe : Ik ondervraag de ministers en die antwoorden niet. Ik ondervraag u, en u antwoordt ook niet. Waar blijft de parlementaire controle ? Leg dat eens uit.

Minister-president Patrick Dewael : U vraagt op welke manier over een aantal contracten is onderhandeld.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister-president, u kunt dat toch nagaan.

Minister-president Patrick Dewael : Dan moet ik mij tot de heer Van Rompuy richten.

De heer Carl Decaluwe : Zeg dat dan. Dat is toch geen probleem.

Minister-president Patrick Dewael : Ik zeg het u toch.

De heer Carl Decaluwe : Ik vraag hoeveel bepaalde mensen verdienen.

Minister-president Patrick Dewael : Dat hebt u daarjuist niet gevraagd. Ik antwoord op de vragen die u hebt gesteld.

De heer Carl Decaluwe : Straks heb ik nog een aantal andere vragen. Ik krijg geen antwoord als ik schriftelijke vragen stel. Ik krijg geen antwoord van het Rekenhof. Ik krijg van niemand antwoord. Wat is parlementaire controle als men weigert te antwoorden ?

Minister-president Patrick Dewael : De heer Decaluwe beweert in commissies niet zelden om het even wat.

De heer Carl Decaluwe : Geef dan eens een voorbeeld.

Minister-president Patrick Dewael : Vorige vrijdag hebt u dat gedaan, volgens mijn informatie toch, zij het in een andere commissie.

De heer Carl Decaluwe : Waarover ging dat dan ? U begeeft zich op zeer glad ijs, mijnheer de minister-president. Het net zal zich rond u en uw partij sluiten. Als u mij uitdaagt, gaan we verder. Bewijs dat ik verkeerde dingen heb gezegd. U wilt mij belachelijk maken. Antwoord toch op mijn vragen.

Minister-president Patrick Dewael : Ik daag u inderdaad uit.

Over veel van die contracten is tijdens de vorige legislatuur onderhandeld. Ik kan mij dus tot de gewezen leden van de Vlaamse regering richten. De huidige leden hebben immers niet altijd de juiste inzichten. Daarom zei ik dat de heer Decaluwe zijn informatie even goed aan zijn fractie kan vragen : het was immers de heer Van Rompuy die het contract van de heer De Graeve heeft afgerond.

Als ik mijn antwoord heb gegeven, zullen we zien wat de commissie wenst en zullen we eventuele vragen overmaken aan de Vlaamse regering. De leden van de huidige Vlaamse regering kan echter niet worden verweten dat ze de modaliteiten van alle contracten niet tot in het detail kennen. Of dat antwoord de heer Decaluwe aanstaat of niet, ik kan geen ander antwoord geven.

Ik antwoord nu op de vierde en de vijfde vraag. Voor de aanwerving, het salaris en de ontslagregeling van leidende ambtenaren beschikken wij via ons streven naar beter bestuurlijk beleid over een

Dewael

context om de transparantie en het parlementair toezicht wat meer te stroomlijnen. Er is het stambesluit en daarnaast zijn er een aantal regelingen die ad hoc zijn tot stand gekomen voor bepaalde instellingen.

Ik ben een grote voorstander van het parlementair toezicht en van de transparantie. VOI's zijn immers openbare instellingen die functioneren met openbare middelen. De Vlaamse volksvertegenwoordigers moeten daar een beter zicht op krijgen.

Er moet wel rekening worden gehouden met een aantal aspecten. Zo is er de wet op de privacy. Dan is er de kwestie van de bevoegdheden. Een aantal aspecten uit het arbeidsrecht zijn federale bevoegdheden. Bovendien moeten we duidelijk definiëren wat openbare instellingen juist zijn.

Er zullen dus naar aanleiding van het Beter Bestuurlijk Beleid initiatieven worden genomen. Die zullen vervolgens aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister-president, uw antwoord ontgoocht mij, want u hebt gewoon niets gezegd. U verwijst naar enkele besluiten, maar u zegt niets. Ik ben al maanden met dit dossier bezig. We zijn het blijkbaar over een ding eens, namelijk dat er transparantie moet zijn. Er kan maar transparantie zijn als we weten waar we over praten.

Ik heb parlementaire vragen gesteld en ik heb brieven geschreven naar het Rekenhof. Ik heb geen antwoord gekregen. Nu krijg ik een prutsantwoord van de minister-president. Ik weet vandaag nog niet meer dan een half jaar geleden.

Mijnheer de minister-president, u zegt voortdurend dat u niets weet omdat de contracten werden afgesloten tijdens de vorige legislatuur. De respectieve ministers zijn echter voogdijministers. Het is toch perfect mogelijk informatie op te vragen en die dan mee te delen tijdens een besloten vergadering.

Ik heb er geen probleem mee dat topmanagers veel geld verdienen. Die mensen hebben immers een enorme verantwoordelijkheid. Ik heb er wel moeite mee dat ik nu al meer dan zes maanden onderzoekswerk moet verrichten om als parlements-lid iets te weten te komen. Er wordt gewoon niet op mijn vragen geantwoord. Ik weet niet wat ik nu

nog moet doen. Uit de begroting valt niets op te maken. Waar kan ik antwoorden krijgen ?

Ik weet dat de publieke opinie gedegouteerd was door de affaire bij De Post. Ik wil weten of er ook dergelijke ontslagregelingen zijn bij VOI's. Ik denk nu aan de Antwerpse Waterwerken, een intercommunale. Minister Van den Bossche heeft daar een regeling voor uitgewerkt die zelfs rekening houdt met de zitpenningen. Het is een goede regeling. We kunnen toch iets gelijkaardigs doen.

De heer Heylenkoten van de Antwerpse Waterwerken verdient ongeveer 1363 euro per dag. De Antwerpse schepen van Personeelszaken kan er ook niets aan doen. We moeten toch maatregelen nemen. Ik wil transparantie en inzicht.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : De heer Decaluwe heeft 5 vragen gesteld. Hij vraagt mij een overzicht van die ambtenaren en of ze aangeworven zijn met een arbeidsovereenkomst. Hij vraagt me op welke manier die arbeidsovereenkomst is onderhandeld. Hij wil weten of ik vind dat er meer transparantie moet komen en wat de criteria in de toekomst zullen zijn.

De heer Carl Decaluwe : Ik heb ook het type van ontslagregelingen en vergoedingen gevraagd.

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb op elke vraag een antwoord gegeven met verwijzing naar het stambesluit. Ik heb gewezen op de VOI's die daar niet onder ressorteren. Ik heb gezegd welke mogelijkheden er statutair of sui generis bestaan. Ik heb dan nog nadere informatie gegeven over een aantal van die VOI's. Wat de toekomst betreft heb ik gezegd dat de operatie Beter Bestuurlijk Beleid volgens mij de gelegenheid is om één en ander te stroomlijnen en transparanter te maken.

Ik heb dus op al die elementen een antwoord gegeven, behalve wat betreft één aspect. Als u me details vraagt over de manier waarop een bepaalde overeenkomst is onderhandeld of hoeveel een betrokkene precies verdient, moet ik u misschien het antwoord schuldig blijven. Dit werd immers beslist tijdens de vorige legislatuur. Ik heb gezegd dat u zich dan moet richten tot die betrokken collega uit de vorige legislatuur.

Omwille van dit antwoord bent u, mijnheer Decaluwe, in woede uitgebarsten. U hebt gesteld dat ik op geen enkele van deze elementen ben ingegaan

Dewael

en geen enkel antwoord heb verschaft. Vervolgens hebt u vragen gesteld over het inkomen van de heer De Graeve. In uw repliek hebt u gezegd dat het u eigenlijk niet interesseert te weten hoeveel deze man verdient en dat u begrijpt dat sommige elementen betrekking hebben op de privacy.

Wat vraagt u nu precies, mijnheer Decaluwe ? Als u concreet vraagt wat bepaalde personen verdienen, zal ik mij schriftelijk richten tot de collega's van de vorige en de huidige regering met de vraag of ik die gegevens mag bekendmaken. Het zou immers kunnen dat de heer De Graeve tijdens de onderhandelingen over dit akkoord aan de heer Van Rompuy gevraagd heeft bepaalde gegevens niet openbaar te maken. U kunt een dergelijk engagement misschien aan uw laars lappen, maar ik doe dat niet. Ik wil voor elk van die betrokkenen een brief schrijven om te vragen of ik die gegevens bekend mag maken. Hiermee bedoel ik niet achter gesloten deuren zoals u in uw repliek zei nadat u eerst wat feest kwam maken en twee keer verwees naar De Post.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister-president, ik ben daar niet over begonnen.

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb u gezegd dat u zich voor sommige elementen van het antwoord ook tot collega's van onder meer uw fractie kunt richten. Dat hebt u niet gepikt. De Vlaamse regering zal dat dan moeten doen als de commissie het vraagt. Dan zal ik voor al die overeenkomsten die noch ik, noch minister Van Mechelen onderhandeld hebben, vragen of we deze gegevens mogen bekendmaken. Ik herhaal dat dit elementen van privacy zijn indien ambtenaren of leidinggevende personen er destijds een punt van hebben gemaakt.

Wat de toekomst betreft, wil ik alle regelingen transparanter maken. Het probleem is wel dat als we witte merels willen vinden voor bepaalde functies, we rekening zullen moeten houden met een zekere marktconformiteit bij het werven. Ook dat moeten we onder elkaar kunnen zeggen. Dan is er geen enkele reden om daar geheimzinnig over te doen.

Wat betreft het verleden wil ik respecteren wat voorgangers hebben onderhandeld. Dat wil ik eerst weten vooraleer ik hier een antwoord geef. Het is trouwens de eerste keer dat u mij daarover onder-vraagt.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de minister-president, u bent de laatste tot wie ik mij kan wenden.

Minister-president Patrick Dewael : Het is niet omdat u mij vandaag voor de eerste keer onder-vraagt, dat u uw woede moet afreageren voor een aantal anderen die blijkbaar in gebreke zouden zijn gebleven.

De zaak 4FM is hier niet aan de orde, mijnheer de voorzitter.

De heer Carl Decaluwe : Ik heb die niet ter sprake gebracht.

Minister-president Patrick Dewael : Ik heb dit vernomen en ik zal de Handelingen desbetreffend raadplegen. Daarom heb ik gezegd dat de heer Decaluwe om het even wat om het even waar vertelt. Vorige vrijdag heeft hij in een hoorzitting verteld dat er op zondag 2 september op mijn kabinet een vergadering met initiatiefnemers zou zijn geweest. Volgens sommige bronnen zou ik daar zelfs aan hebben deelgenomen. Mijn klomp is dus gebarsten. Op zondag 2 september reed ik toevallig de Gordel. Ik was van half acht 's morgens in Zaventem met de heer Vermeiren spek en eieren aan het eten. Nadien reed ik de Gordel tot vier uur 's namiddags. Daarvan zijn er zo'n 80.000 getuigen. Bovendien is het kabinet van de minister-president beveiligd met een systeem dat iedereen controleert die daar op zondag binnen of buiten gaat.

Dat noem ik dus gratuite verklaringen, die hier nog eens worden overgedaan door te zeggen dat 'het web zich rond mij aan het sluiten is'. Wie denkt u dat u bent, mijnheer Decaluwe ? Met mijn goede naam gaat u zo niet om : ik neem u dit ontzettend kwalijk. Ik wilde dit overigens vandaag niet ter sprake brengen, maar ik neem het niet dat u hier op elke mogelijke manier mensen in diskrediet brengt.

De heer Carl Decaluwe : Over 4FM wil ik wel nog iets zeggen. Het principe van de parlementaire controle verplicht ons om alle geruchten te checken.

Minister-president Patrick Dewael : Dat doet u niet, mijnheer Decaluwe. U lanceert geruchten. (*Rumoer*)

De heer Carl Decaluwe : Wie zegt dat ? Ik lanceer geen geruchten. Drie onafhankelijke mensen zeggen dat u die vergadering op uw kabinet hebt geleid. Ik heb wel nooit gezegd dat deze heeft plaats-

Decaluwe

gevonden op 2 september. Kijk er de Handelingen maar eens op na.

Minister-president Patrick Dewael : Ja, dat zal ik doen. Journalisten hebben mij daarover gebeld om mijn reactie te kennen. Een pure schande is dat.

De heer Carl Decaluwe : De manier waarop de radiolicenties zijn toegekend, is ook een pure schande.

Minister-president Patrick Dewael : Dat zegt u, mijnheer Decaluwe.

De heer Carl Decaluwe : Er lopen al drie gerechtelijke onderzoeken en de beurscommissie is ermee bezig. Er moet toch iets aan de hand zijn.

Minister-president Patrick Dewael : Ik raad u aan een parlementaire onderzoekscommissie op te richten.

De heer Carl Decaluwe : We proberen dat, maar de meerderheid zal nooit de durf hebben om het toe te staan. Ik zal mijn motie met betrekking tot de externe audit woensdagnamiddag intrekken. Ik hou u aan uw woord dat we een onderzoekscommissie zullen instellen. Overtuig uw fracties.

Minister-president Patrick Dewael : Wat mijn fractie betreft, is er geen enkel probleem.

De voorzitter : Als deze discussie nog twee minuten aanhoudt, schors ik de vergadering. Dit soort gesprekken wens ik niet in deze commissie.

Met betrekking tot deze interpellatie stel ik voor dat ik als voorzitter van het parlement een gesprek heb met de minister-president over enerzijds de parlementaire controle op dit soort van gegevens en anderzijds het respect voor de privacy en de rol die het Rekenhof daarbij kan spelen. Ik baseer me op een aantal voorbeelden. Lange tijd geleden vergaderde in het parlement een commissie over staatssteun aan bedrijven waarin elke fractie één iemand kon afvaardigen. De betrokken minister verstrekke daar inlichtingen over de staatssteun waarover echter elk parlementslid zwijgplicht had. Dit is ook altijd voor 100 percent opgevolgd. Ik weet niet of we nog in een tijd leven waar dit kan worden opgevolgd. Daarom wens ik dit als oplossing toch in twijfel te trekken, maar we kunnen het proberen.

Ik stel vast dat de minister-president de vragen zoals ze hier voorlagen, heeft beantwoord. De heer Decaluwe heeft nadien bijkomende vragen gesteld. Ze betreffen een ander probleem dat we moeten onderzoeken. Er zijn verschillende elementen die dat rechtvaardigen.

Op de vraag naar de manier waarop over de arbeidsovereenkomsten werd onderhandeld, kan het antwoord zijn dat het niet geweten is, omdat de minister er niet bij was, maar het resultaat van de onderhandelingen is een andere zaak. Daarover is wel een discussie met de minister-president mogelijk. We moeten daarbij nagaan hoe we dat gesprek kunnen voeren met zowel respect voor de parlementaire controle, als aandacht voor de bescherming van de privacy.

Ten slotte nog dit : de overheid beweegt zich op een markt waarin die mensen eisen kunnen stellen, en over een eigen macht beschikken. Ook daar moeten we rekening mee houden.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Eddy Schuermans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie van de Euronautilus-evenementen

Interpellatie van de heer André-Emiel Bogaert tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de overeenkomst tussen de Vlaamse regering en het bureau Slangen & Partners inzake de communicatiestrategische begeleiding van het project Kleurrijk Vlaanderen

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de overheidsopdrachten in het kader van het communicatiebeleid van de Vlaamse regering

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Schuermans tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over de evaluatie van de Euronautilus-evenementen, van de heer Bogaert tot minister-president Dewael, over de overeenkomst tussen de Vlaamse regering en het bureau Slangen & Partners inzake de communicatiestrategische begeleiding van het project Kleurrijk Vlaanderen en van de heer Van Hauthem tot minister-president

Voorzitter

Dewael, over de overheidsopdrachten in het kader van het communicatiebeleid van de Vlaamse regering.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik hoop dat ik met deze interpellatie de grens tussen privacy en parlementaire controle niet overschrijd. De bedragen waarover het gaat zijn niet gigantisch, maar ook geen kleingeld.

Eind vorig jaar, meer bepaald tussen 28 november en 12 december, werd door de Vlaamse overheid op initiatief van de minister-president een aantal Euronautilus-evenementen georganiseerd. De bedoeling van die evenementen – jongeren nader tot Europa te brengen – was zeer zinvol. Achtereenvolgens zouden in Brussel, Gent, Leuven, Brugge, Antwerpen en Hasselt grote groepen scholieren worden uitgenodigd voor een bezoek aan een tentoonstelling, het bekijken van een bepaalde website en deelname aan een techno-fuif.

Volgens een aantal persberichten zou de respons niet in overeenstemming zijn geweest met de kosten. Ook in persoonlijke contacten werd me dat bevestigd. Het gaat om een mogelijke evaluatie, die misschien niet door iedereen wordt gedeeld. Voor het initiatief zou voor 446.208 euro aan reclameruimte zijn gekocht, en zou er 545.365 euro zijn besteed aan het communicatiebudget van het bureau Slangen & Partners. De totale prijs bedroeg dus nagenoeg 1 miljoen euro, een niet onbelangrijk bedrag in het jeugdbeleid.

Aangezochte scholen zouden hun kat hebben gestuurd naar het namiddagprogramma, en er zou in het algemeen weinig respons zijn geweest. Ook op de fuiven was het niet echt drummen. Er zijn cijfers genoemd van twee deelnemers in Gent, vier in Brugge, en drie in Brussel. In Hasselt zouden er meer mensen van de organisatie dan deelnemers zijn geweest, aldus iemand die een van de DJ's begeleidde.

Er kan natuurlijk worden opgeworpen dat het gemakkelijk is vandaag het verleden te voorspellen, en dat het onmogelijk was te weten dat er ondanks het budget van 1 miljoen euro zo'n geringe opkomst zou zijn. Nochtans valt op dat een aantal mensen dit fiasco hadden voorspeld. Hoewel ze niet bij de promotie en de organisatie waren betrokken, waarschuwden ze al voor deze afloop,

maar blijkbaar moest en zou het evenement plaatsvinden, met het gekende resultaat tot gevolg.

Mijnheer de minister-president, zijn deze gegevens over de kosten en de respons juist ? Het gaat om 1 miljoen euro, waarvan ongeveer de helft voor de reclameruimte, en de helft of iets meer voor het bureau Slangen & Partners. Hoe evalueert u dit initiatief van de Vlaamse regering ? Is het logisch dat de respons, ondanks de professionele begeleiding, zo gering was ?

De voorzitter : De heer Bogaert heeft het woord.

De heer André-Emiel Bogaert : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil vooreerst herinneren aan de verschillende actuele vragen en persmededelingen over de problematiek in het algemeen van de Vlaamse Conferentie, het project Kleurrijk Vlaanderen, het Pact van Vilvoorde, en het feit of het Vlaams Parlement daar al of niet bij werd betrokken.

In een nota van 16 juli 2001 heb ik, in aansluiting met de werking van de visiegroepen die verbonden zijn aan de Vlaamse Conferentie, al verwezen naar de vrij ingewikkelde structuur van het geheel. Behalve de visiegroepen en de conferentie zelf was er ook nog Forum 21, de Coördinatiegroep, het Projectteam en de Communicatiecel. Het is die cel die wordt bemand door het bureau Slangen & Partners.

In de loop van januari 2002 had ik hierover een vraag om uitleg willen stellen, maar ik werd ingehaald door de actualiteit op het federale niveau. Daarop heb ik een interpellatieverzoek ingediend, omdat het beter is te voorkomen dan te genezen. We hebben belang bij volledige duidelijkheid, onverminderd de eerbied voor de privacy.

Uit de mededeling van de minister-president aan de Vlaamse regering blijkt dat het bureau Slangen & Partners na een openbare offerteaanvraag werd geselecteerd voor – ik citeer letterlijk – 'het communicatie-strategisch begeleiden van het project'. Als communicatielijn met de bevolking wordt een vers spoor gevolgd. Er komt een communicatie-campagne gericht op de burger in het najaar, afgeleide projectcampagnes van de Vlaamse regering, een nieuwsbrief Rapport 21 voor de werking van Forum 21, een website Kleurrijk Vlaanderen, en ten slotte een e-nieuwsbrief om de beleidsmakers op de hoogte te houden.

Op federaal niveau werd plots een aantal vragen gesteld over de door Slangen & Partners bekomen

Bogaert

contracten en opdrachten, al of niet buiten het mandaat. De media hebben dat breed uitgesmeerd. Hoe meer er sprake is van een transparant beleid, hoe meer de ramen beslagen raken. Mijnheer de minister-president, daarom is het beter dat ik u de vraag stel in een interpellatie, zodat het parlement kan worden ingelicht over de juiste stand van zaken.

Mijnheer de minister-president, kunt u de nodige uitleg verschaffen over de contractuele verbintenissen tussen de Vlaamse regering enerzijds en het bureau Slangen & Partners anderzijds met betrekking tot het project Kleurrijk Vlaanderen? Kunt u ook de oorspronkelijke motivatie meedelen die aan de uiteindelijke beslissing ten grondslag ligt? Kunt u een waarheidsgetrouw relaas geven van de gevolgde procedure voor de openbare offerteaanvraag? Kunt u ten slotte de huidige stand van het dossier meedelen, en meer bepaald zeggen welke prestaties inmiddels door Slangen & Partners werden geleverd?

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, uit de uiteenzetting van de eerste interpellant is gebleken dat sommige evenementen slechts vier mensen hebben gelokt en dat zelfs de paardenkop is thuisgebleven. Niet alles kan echter slagen.

Ik heb deze interpellatie ingediend om dit onderwerp wat ruimer te kunnen behandelen, en niet te beperken tot een of ander project dat al dan niet geslaagd is. We moeten het immers hebben over de wijze waarop overheidsopdrachten voor het communicatiebeleid aan firma's worden toegekend, en meer bepaald aan de firma van de heer Slangen.

U zou me kunnen verwijten dat ik op de kar wil springen van de zaak-Slangen die eind vorig jaar en begin dit jaar is losgebarsten, maar mijn interesse dateert van lang daarvoor. Ik heb al op 26 maart van vorig jaar een schriftelijke vraag gesteld aan al uw ministers. Ik citeer mijn toenmalige vraag: 'Kan de minister-president meedelen of hij op welke wijze dan ook – contractueel, bij onderhandse overeenkomst, bij aanbesteding of welk ander middel ook – gebruik heeft gemaakt, gebruik maakt of in het kader van een op het ogenblik dat deze vraag bij de minister toekomt onderhandelde overeenkomst nog gebruik zal maken van diensten van welke aard ook van de heer Slangen, de onderne-

mingen Slangen & Partners, Focus en Slangen, SLIM jobvertising, Netlife of enige andere vennootschap waarachter de heer Slangen schuilgaat, of waar hij als tussenpersoon of anderszins is opgetreden of zal optreden?'

Ik heb daar geen antwoord op gekregen, maar dat komt omdat deze vraag noch u, noch de andere ministers ooit heeft bereikt. Ze werd namelijk onontvankelijk verklaard in dit parlement. Ik kan u moeilijk verwijten dat u niet antwoordt op een vraag die u niet hebt ontvangen. Daarom heb ik dit interpellatieverzoek ingediend.

Blijkbaar heeft de heer Roegiers iets meer geluk gehad. Ook hij stelde een vraag naar de wijze waarop de minister en eventueel de VOI's communicatiebureaus hebben aangeschreven en hebben aangesteld. Hij kreeg daar een uitvoerig antwoord op. Zijn vraag betrof echter alleen het jaar 2001, terwijl ik graag een overzicht had gehad vanaf het aantreden van deze regering.

Ik heb de gegevens nog maar oppervlakkig kunnen bestuderen, want de vraag van de heer Roegiers is nog niet verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden. Ik heb er vanmiddag wel een kopie van kunnen inkijken. Uit dat antwoord blijkt in eerste instantie dat het budget voor communicatie van de Vlaamse regering niet gering is, dat alles nogal diffuus verloopt, en dat de ministers zowat hun zin doen bij het kiezen van een communicatiebureau. Althans volgens de heer Roegiers voeren de ministers de campagnes waar ze zin in hebben met het bureau dat ze zelf verkiezen.

In elk geval is het bijzonder moeilijk om op basis van de schriftelijke antwoorden, die wel vrij volledig zijn, maar tegelijk ook erg diffuus, een vergelijking te maken. Bij sommige campagnes wordt het budget vermeld, bij andere ook maar zonder vermelding van het reclamebureau dat ervoor is opgetreden, enzovoort. Er is dus geen eenduidigheid, en vergelijkingen zijn moeilijk te maken.

Bovendien blijkt dat ook de informatieambtenaar er niet meteen zicht op heeft welke campagnes allemaal door de kabinetten, de ministers en de VOI's worden besteld. Er kan weliswaar een beroep worden gedaan op de diensten van de informatieambtenaar, maar dat is geen verplichting.

Als we de analyse mogen geloven die De Standaard maakt van de cijfergegevens die de heer Roegiers in antwoord op zijn vragen heeft gekregen, dan lijkt de firma van de heer Slangen vooral gegeerd te zijn door liberale excellenties, waaron-

Van Hauthem

der uzelf. Uit een vlugge berekening blijkt dat vorig jaar 71 percent van de uitgaven voor communicatiebureaus, zonder de uitgaven voor advertenties en zo, naar de firma van de heer Slangen is gegaan. Deze berekening slaat althans op de campagnes die u opnoemt : Euronauten, Kleurrijk Vlaanderen, enzovoort. Van de euro-campagne geeft u niet aan naar wie ze is gegaan.

Het kan natuurlijk om een toeval gaan, en ik zal niet beweren dat er iets onwettigs zou zijn gebeurd. Toch wil ik er enkele vragen over stellen. De ministers van de Vlaamse regering doen op vrij willekeurige wijze een beroep op communicatiebureaus. Kunt u de procedure toelichten voor het toekennen van overheidsopdrachten inzake het communicatiebeleid van de ministers ?

Ik herhaal de vraag die ik schriftelijk wilde stellen. Ik heb er begrip voor dat u het antwoord eventueel niet mondeling kunt geven, maar ik wil graag een schriftelijk antwoord afwachten. Kunt u meedelen of, op welke wijze dan ook, contractueel, bij aanbesteding of welk ander middel ook, de leden van de Vlaamse regering sinds het aantreden van de regering gebruik hebben gemaakt of gebruik maken van de diensten van de firma of firma's van de heer Slangen ?

Naar aanleiding van de zaak-Slangen in het federaal parlement, is er vaak gesproken over eventuele belangenvermenging. Er is blijkbaar afgesproken, bij het in dienst treden van de heer Slangen bij de federale premier – dat is niet bij de federale regering -, dat hij omwille van dat contract niet zou meedingen naar overheidsopdrachten. Hij heeft dat toch gedaan, maar dat maakt niet het voorwerp uit van deze interpellatie. Wat mij betreft mag hij daar blijven zitten, hij doet daar bijzonder goed werk.

Mijnheer de minister-president, er is hier toch een eigenaardige situatie. Ik zeg niet dat er iets onwettigs is gebeurd, maar die indruk wordt wel gewekt. De heer Slangen werkt voor premier Verhofstadt en heeft de VLD-campagne bedacht. Als het langs die weg niet meer lukt, suggereert men hem het bij de Vlaamse regering te proberen, omdat daar misschien wel wat overheidsopdrachten in de wacht te slepen zijn.

De heer Slangen werkt voor een politieke partij, die daarenboven in de coalitie zit. Hij is de persoonlijke communicatie-adviseur van een federaal premier en werkt bijgevolg ook onrechtstreeks

voor zijn partij. De principiële vraag die ik me dan stel, is of het niet aangewezen is om dergelijke personen, die contractueel zijn verbonden aan een overheid, van deze overheidsopdrachten uit te sluiten om eventuele belangenvermenging te vermijden.

De voorzitter : De heer Holemans heeft het woord.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik zou het debat wat willen verbreden. Ik heb er dan ook alle respect voor als niet alle antwoorden onmiddellijk kunnen worden gegeven. De vragen gaan alleszins over het feit dat er belangrijke inspanningen worden geleverd om communicatie met de bevolking op te zetten, om een publiek debat te initiëren. Dat is heel goed, maar ik heb er wel twee inhoudelijke vragen bij.

Hoe ziet u de verhouding tussen Forum 21 enerzijds en de Vlaamse Conferentie anderzijds ? Dat is mij niet altijd duidelijk, en dat is een potentieel probleem als we eenduidig willen communiceren en debatteren met de bevolking.

U weet dat uit peilingen blijkt dat de burger een niet al te groot vertrouwen heeft in de overheid. We moeten dat in alle nederigheid vaststellen. Deze communicatiestrategie voor het verkondigen van het opzetten van een maatschappelijk debat is goed, maar brengt ook een grote verantwoordelijkheid met zich mee. Men moet namelijk op voorhand aan de burger duidelijk maken hoe men zijn inzet zal honoreren. Men moet aangeven waarmee rekening zal worden gehouden en waarmee niet. Als men een oproep doet aan burgers en verenigingen in onze samenleving, moet men heel goed verduidelijken wat er met die inspanningen zal gebeuren en wat niet, anders zouden we wel eens een boemerangeffect kunnen creëren.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik was er even niet bij het begin van het debat, ik hoop dat u me het niet kwalijk neemt als ik een vraag zou stellen die al aan bod kwam bij een van de vorige interpellanten.

Uit de schriftelijke vragen van de heer Roegiers blijkt dat er heel veel geld naar communicatie gaat. Op zich is dat niet verkeerd, communicatie is zeer belangrijk. Is het echter wel aangewezen dat de verschillende ministers zo autonoom als nu het geval is over deze budgetten blijven beschikken ? Moet er niet een bepaalde mate van stroomlijning

Gatz

zijn, zodat de communicatie-inhouden beter op elkaar zijn afgestemd ? Dat is een vrij fundamentele vraag, het debat erover is wat mij betreft open.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord zal omstandig zijn, omdat er verschillende elementen werden aangehaald. Ik denk niet dat over deze kwestie al een debat werd gevoerd in deze commissie. Ik wil even de puntjes op de i zetten als het gaat over de algemene regels die ons leiden bij het uitbesteden van campagnes en dergelijke, anders zou ik misschien toch de opmerking krijgen dat mijn antwoord niet volledig is. Ik verontschuldig me ook voor het feit dat het antwoord op een aantal punten heel technisch zal zijn, maar alles wat te maken heeft met het uitbesteden van dergelijke opdrachten is nu eenmaal technisch van aard.

Iedere minister is bevoegd voor de communicatie over zijn of haar beleid, en dus ook voor de uitbesteding van de communicatiecampagnes. Ze moeten zich uiteraard houden aan de wetgeving ter zake. In een groeiend aantal gevallen doen de leden van de regering en hun administratie voor de uitbesteding van die campagnes een beroep op het advies en de ondersteuning van de cel van de informatieambtenaar.

Campagnes zijn op relatief korte termijn gaan behoren tot de belangrijkste instrumenten van de Vlaamse overheidscommunicatie. Ik denk dat de informatieambtenaar er om die reden terecht voor heeft gekozen om de dienstverlening die hij aanbiedt sterk uit te breiden. Ik wijs ook op de jaarverslagen die hij opmaakt : hij heeft in zijn opeenvolgende jaarverslagen verscheidene keren op die aangelegenheid gewezen. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het jaarverslag van 2000 : bladzijden 24 tot 32 zijn helemaal gewijd aan deze problematiek. Ik ben er evenwel niet van overtuigd dat die verslagen allemaal worden gelezen.

Ministers en hun administratie zijn niet verplicht om voor hun advies een beroep te doen op de informatieambtenaar of zijn medewerkers. Dat is de reden waarom niet alle administraties zich houden aan de 'best practices' die door de informatieambtenaar worden gepromoot. Hierbij kan de politieke vraag worden gesteld of het wenselijk is om het raadplegen van de informatieambtenaar verplicht te maken. Die vraag maakt een element uit van het

debat, ik kijk dan ook uit naar de mening van de commissie.

Om maximale garanties te kunnen bieden voor de realisatie van zo professioneel mogelijke en zo deontologisch verantwoord mogelijke campagnes, heeft de Vlaamse regering op 7 december 2001 een code van goede praktijk voor de communicatiecampagnes van de Vlaamse overheid goedgekeurd. Dat was dus voor er heibel was over politieke campagnes in het algemeen. Die code is trouwens ook aan het Vlaams Parlement meegedeeld, en kan sinds 8 januari 2002 worden geraadpleegd op www.vlaanderen.be. De code werd in tempore non suspecto goedgekeurd door de Vlaamse regering en in een handige brochure verpakt. Ik heb voor de leden van de commissie een exemplaar meegebracht.

De code bevat een aantal stringente deontologische normen, maar is ook breder bedoeld en legt de Vlaamse overheidscommunicatie een reeks consistente, strenge en controleerbare kwaliteitsnormen op. Hoofdstuk twee van de code behandelt expliciet de procedures voor de uitbesteding van campagnes. Deze regels en aanbevelingen van de code hebben dan tot doel de wetgeving inzake overheidsopdrachten, die eigenlijk totaal niet geschikt is voor de uitbesteding van opdrachten waarbij kwaliteit en creativiteit centraal staan, op zulke wijze correct toe te passen dat toch een maximale creativiteit en de beste strategische aanpak van de campagne wordt gegarandeerd.

Wat bedoel ik daarmee ? Je moet natuurlijk een vergelijking kunnen maken. Als je moet kiezen voor iets in functie van begrippen als creativiteit en kwaliteit is het niet altijd gemakkelijk om daarop de wetgeving op de overheidsopdrachten toe te passen. Die wetgeving werd geconcipieerd met andere oogmerken. Daarom gaat deze code in op een aantal regels en aanbevelingen, waarbij er steeds een faire competitie is, met als resultaat dat kwaliteit en creativiteit uiteindelijk kunnen komen bovendrijven.

Een volgend element dat wordt vermeld in de code van de goede praktijk, gaat over de aanbeveling over het voorafgaandelijk uittesten van communicatiecampagnes en het opzetten van systematische metingen om het effect van campagnes te beoordelen. Volgens mij moet het testen en meten van die campagnes een vast element zijn in de Vlaamse overheidscommunicatie in het algemeen.

Ik heb een aantal initiatieven genomen om dat testen en meten in de praktijk te realiseren. Eind

Dewael

vorig jaar heb ik, uiteraard na een uitbestedings-procedure, aan het gespecialiseerde onderzoeksbureau INRA de opdracht gegeven om een methodiek uit te werken voor de systematische pretesting van campagnes en campagneonderdelen, en ook voor de concrete toepassing ervan bij de campagnes die in 2002 zullen worden gevoerd. Die methodiek wordt uitgetest in het voorjaar van dit jaar en zal tegen de zomer van dit jaar operationeel zijn. Het is de bedoeling om straks elke campagne van een zekere omvang en van een zeker maatschappelijk gewicht op die wijze te testen. We zullen dat doen voor elke campagne die minimaal 125.000 euro aan mediaruimte vertegenwoordigt.

Eind vorig jaar heb ik een provisionele vastlegging voor een bedrag van 300.000 euro laten verrichten met het oog op de financiering van systematische effectmeting in 2002. Ook vorig jaar is er een uitbestedingsprocedure opgestart voor de uitwerking van een methodiek en de concrete uitvoering van effectmetingen bij campagnes van de Vlaamse overheid. Men verwacht dat deze systematiek van effectmeting operationeel zal zijn na de zomer van dit jaar. Het is onze bedoeling effectmeting systematisch toe te passen op de campagnes die een mediavolume van minimaal 250.000 euro vertegenwoordigen. Elke effectmeting bestaat uit een nulmeting vooraleer een campagne wordt aangevat en een eenmeting na afloop van de campagne. De effectmetingen met betrekking tot afzonderlijke campagnes zullen worden geconsolideerd in een datawarehouse, zodat het mogelijk wordt uit ervaringen met vroegere campagnes conclusies te trekken met betrekking tot de aanpak van nieuw te voeren campagnes.

Om aan te geven dat we niet over een nacht ijs zijn gegaan, wil ik nog zeggen dat we voor de voorbereiding van die systematische effectmeting hebben kunnen voortbouwen op de ervaring van de Nederlandse Rijksvoorlichtingsdienst. Een medewerker van de informatieambtenaar is in het najaar van 2001 een week lang ter plaatse grondig kennis gaan nemen van de wijze waarop de Nederlanders de effectmeting organiseren bij campagnes.

Ik ben nu aanbeland bij de vragen van de heer Van Hauthem in verband met de uitbesteding aan de bedrijven van de heer Slangen. Er zijn verschillende collega's en VOI's die reeds een beroep hebben gedaan op de diensten van een van de bedrijven van de heer Slangen. De toewijzing van die opdrachten is steeds gebeurd op basis van de wettelijk voorziene uitbestedingsprocedures, dus na

raadpleging van de markt. Volgens de informatie waarover wij beschikken gaat het voor de periode 2000-2001 over de volgende opdrachten.

Ten eerste is er de campagne ter bekendmaking van het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen, voor een bedrag van ongeveer 520.000 euro inclusief BTW. Ten tweede is er de koepelcampagne naar aanleiding van de lokale verkiezingen in 2000 onder de bevoegdheid van toenmalig Vlaams minister Sauwens, voor een bedrag van ongeveer 75.000 euro inclusief BTW. Ten derde is er het communicatie-strategisch advies met betrekking tot het project 'Kleurrijk Vlaanderen' onder mijn bevoegdheid, voor een bedrag van ongeveer 252.000 euro inclusief BTW. Vervolgens is er de jongeren-campagne Euronautilus naar aanleiding van het Belgische voorzitterschap. Die valt onder mijn bevoegdheid en het gaat daarbij om 570.155 euro, inclusief BTW. Dan is er ook het communicatie-strategisch advies met betrekking tot de campagne over het Digitaal Actieplan Vlaanderen. Dat valt onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen en het gaat daarbij om 138.820 euro, inclusief BTW. Er is ook de campagne ter bekendmaking van het revisieforum 'Baanbrekend ondernemen voor mens, milieu en maatschappij'. Die valt onder de bevoegdheid van minister Landuyt en het gaat daarbij om een bedrag van 74.368 euro, inclusief BTW. Er is ook het communicatie-strategisch advies in de context van het milieubeleidsplan. Dat valt onder de bevoegdheid van minister Dua en het gaat om een bedrag van 58.502 euro, inclusief BTW. Ten slotte zijn er twee imagocampagnes voor de VDAB onder de bevoegdheid van minister Landuyt. Het gaat daarbij om 570.155 euro, inclusief de mediaruimte voor de VDAB-imagocampagne. Daarbij komt nog eens 495.787 euro voor de online imagocampagne van de VDAB. Tot zover het overzicht van de campagnes die de voorbije twee jaar zijn gevoerd onder de verantwoordelijkheid van verschillende collega's. Er zijn ook een aantal campagnes bij die de VDAB als VOI heeft gevoerd.

Ik kom dan tot het volgende punt, namelijk het communicatie-strategisch advies bij het project Kleurrijk Vlaanderen. Van bij het begin kreeg de communicatie een essentiële rol in de aanpak van dit project. Ik heb ervoor gekozen de communicatie uit te besteden in twee volledig van elkaar gescheiden delen. Het eerste deel is de opmaak van een communicatiestrategie en de begeleiding van de uitvoering. Het tweede deel is de uitwerking en de realisatie van een campagne voor de bekendma-

Dewael

king en de ondersteuning van het project binnen de krijtlijnen van het advies.

De uitbesteding van de opdracht voor de uitwerking van de strategie had te maken met het feit dat de Vlaamse regering zich met het project Kleurrijk Vlaanderen eigenlijk op onbegane weg begeeft. Daarom hebben we advies willen inwinnen. Het gaat immers om de uitwerking van een toekomstproject waarbij de Vlamingen, die ook weinig of geen traditie hebben in verband met toekomstdenken, ertoe worden aangezet na te denken over hoe zij willen dat Vlaanderen tegen 2020 omgaat met een aantal fundamentele uitdagingen. Het is de bedoeling om daarover in debat te treden met de Vlaamse overheid. Dat is geen sinecure omdat we weinig of geen traditie hebben. Vermits communicatie een centrale rol speelt in het project en vermits het gaat om een innoverend en zeer complex project, was het aangewezen de communicatie uit te besteden aan gespecialiseerde externen.

De opdracht tot uitwerking van de communicatiestrategie en tot begeleiding van de aanpak werd uitbesteed aan Slangen & Partners. Wegens de onverenigbaarheidsartikels in de wetgeving op de overheidsopdrachten kon dat bureau niet deelnemen aan de competitie voor de tweede opdracht. De uitwerking van de concrete campagne is dan ook uitbesteed aan het bureau LDV Bates.

De contractuele verbintenissen met het bureau Slangen & Partners zijn bepaald in een bestek. Dat bepaalt onder andere dat de te selecteren dienstverlener instaat voor een stroomlijning van de communicatielijnen, zowel intern als extern. Via de te ontwikkelen strategie moet de opdrachtgever ervoor zorgen dat het grote publiek en de verschillende actoren alle onderdelen van het project zullen herkennen. De bevolking moet worden geïnformeerd over de verschillende initiatieven, acties en evenementen. De bevolking moet bovendien worden gesensibiliseerd en worden betrokken bij het uittekenen van een toekomstgericht Vlaanderen.

Slangen & Partners stelde in de offerte een plan van aanpak voor dat een goed beeld gaf van de opdracht en de aanpak. Aan de hand van wekelijkse vergaderingen voorzag het bureau in een continue begeleiding. De offerte van Slangen & Partners werd als volledig en samenhangend beschouwd. Ze bevatte zeker de basiselementen die tot resultaat moeten leiden. Via de oprichting van een communicatiecel garandeerde Slangen & Partners dat

flexibel zal worden omgesprongen met problemen die zich ad hoc zullen voordoen.

De kostprijs die in de offerte werd vermeld, bedroeg 208.231 euro, exclusief BTW. Slangen & Partners was daardoor goedkoper dan EurO&M en duurder dan Link Inc. Link Inc. maakte echter een verkeerde inschatting van de opdracht, waardoor de prijs onrealistisch laag uitviel. Slangen & Partners heeft eveneens een gekwalificeerde projectleider en een team voorgesteld. Bovendien heeft het bureau gegarandeerd dat 10 van zijn medewerkers gedurende het project Kleurrijk Vlaanderen inzetbaar zouden zijn. Indien het nodig zou zijn, kunnen die mensen op korte termijn worden vervangen door 10 andere mensen met dezelfde kwalificaties.

Voor de gunning van de opdracht werd gebruikgemaakt van de onderhandelingsprocedure met een bekendmaking in het Bulletin der Aanbestedingen. Op 29 december 2000 verscheen de oproep tot kandidaatstelling in het Bulletin der Aanbestedingen. Er zijn 7 communicatiebureaus die hun kandidatuur indienden : Du Bosch, Eco Consult, EurO&M, Link Inc., Slangen & Partners, F2 en Axis.

De kandidaturen werden geëvalueerd door een gemengde jury. Er zaten mensen van mijn kabinet in, maar ook medewerkers van de informatieambtenaar. De beoordeling gebeurde via de Argus-software. Du Bosch, EurO&M, Link Inc. en Slangen & Partners werden geselecteerd om een offerte te maken. Du Bosch heeft gezegd dat het geen offerte zal indienen en de andere bureaus hebben de gelegenheid gekregen hun offerte mondeling te komen toelichten. Daarna werden de offertes beoordeeld volgens de in het bestek vermelde criteria. De scores zijn vervolgens verwerkt volgens de Argus-methode. Meer informatie over de beoordelingsmethode is te vinden in het jaarverslag van de informatieambtenaar.

De rangschikking die werd bekomen is : Slangen & Partners, dan EurO&M en dan Link Inc. Het dossier werd ingediend bij de inspectie van Financiën en kreeg een gunstig advies. De gunning is daarna gevolgd. Slangen & Partners heeft ondertussen gezorgd voor de opmaak van het strategisch communicatieplan, voor de begeleiding van het projectteam en van de andere bij de communicatie betrokken actoren.

Ik zal nu antwoorden op de vragen over Euronautilus. We wisten van bij het begin dat het sensibiliseren van jeugd voor de Europese zaak niet ge-

Dewael

makkelijk zou zijn. Toen ik de bevoegdheid over de buitenlandse betrekkingen nog had, heb ik daar trouwens verschillende keren over gediscussieerd in de commissie. Een van de prioriteiten van het Vlaamse voorzitterschap was het creëren van een draagvlak voor de Europese gedachte. Dat draagvlak is niet groot. Het is ook niet evident dat de jeugd met de Europese zaak bezig is.

We stelden ons de volgende vragen : hoe moet die sensibilisering van de jeugd worden aangepakt ? Huren we daar de klassieke mediaruimte voor in ? Moeten we zoeken naar formules die verder gaan ? Het was een moeilijke opdracht. Alle communicatiespecialisten zijn het erover eens dat de jeugd als doelgroep eigenlijk moeilijk via de traditionele communicatiekanalen kan worden bereikt. We hadden natuurlijk ook helemaal niets kunnen doen. Dat was eenvoudiger geweest. Toch wilden wij de uitdaging niet uit de weg gaan.

We zijn dus op zoek gegaan naar iets anders dan de traditionele mediacampagnes. Samen met de aan de campagnecompetitie deelnemende bureaus hebben we getracht alternatieve formules uit te werken die een maximale kans bieden op het bereiken van jongeren.

Niet iedereen stond te popelen om aan deze campagne deel te nemen. Dat viel op. Slechts 2 van de 5 bureaus die op onze shortlist stonden, hebben een offerte ingediend : LG&F en Slangen & Partners. Er is gekozen voor een aanpak die gebruik maakte van twee kanalen die de jeugd zouden kunnen aanspreken : het internet en fuiven. Op een aantal van de fuiven was de belangstelling echt ondermaats. Het laagste cijfer dat ik heb vernomen, was een fuif met drie mensen.

We mogen ons echter niet blindstaren op die minder goede ervaringen. In Antwerpen en Hasselt hadden we bijvoorbeeld meer belangstelling. In Antwerpen waren er 243 en in Hasselt 143 geïnteresseerden. In Brussel waren er 202 en in Gent 245. Deze cijfers komen van mijn administratie.

De slechte resultaten op bepaalde ogenblikken zijn te verklaren door een slechte timing. Op het ogenblik van bepaalde fuiven waren er immers examens in het secundair onderwijs. Ik denk dat het beter was geweest als de fuiven vroeger in het schooljaar werden gehouden.

Het internet was het tweede kanaal. We hebben met een website gewerkt en die is uitgegroeid tot

een succes. Er waren 127.656 hits. Het uitgangspunt was dat een internetcampagne succes heeft vanaf het moment dat er 100.000 hits zijn. De website was van bij het begin trouwens het centrale onderdeel van de campagne. Via media-advertenties werden jongeren naar de website geloodst. Daar vonden ze uitgebreide informatie over de verbanden tussen Vlaanderen en Europa.

Ik denk dat de campagne vanuit het informatieve standpunt wel geslaagd is. De totale campagne heeft 40 miljoen frank gekost waarvan 23 miljoen frank voor het bureau Slangen & Partners was bestemd. Op een bepaald ogenblik heeft de administratie Buitenlands Beleid Slangen & Partners echter in gebreke gesteld voor bepaalde uitvoeringsaspecten die verbonden zijn aan de opdracht. Slangen & Partners heeft de motivatie van die ingebrekestelling omstandig weerlegd. De administratie heeft nadien geoordeeld dat die uitleg volstond en heeft de factuur betaald.

Bij de voorbereiding en de uitwerking van deze campagne had men ongetwijfeld met vrucht gebruik kunnen maken van een behoorlijke pretesting. Ik had het daarover bij het begin van mijn betoog. Mocht dit al operationeel geweest zijn, had men daar effectief beter gebruik van gemaakt. Vanuit deze logica heb ik de instructies gegeven om die systematische pretesting van campagnes toe te passen op de grotere campagnes van de Vlaamse overheid.

Wat de vragen van de heer Van Hauthem betreft, die houden verband met de vraag naar onverenigbaarheden voor bureaus die met de Vlaamse overheid al of niet zouden kunnen samenwerken. Bedrijven die werken voor politieke partijen kunnen dus niet uitgesloten worden van deelname aan competities voor overheidsopdrachten. Er bestaat geen enkele rechtsgrond voor het instellen van een dergelijk verbod. Dit zou eigenlijk neerkomen op een soort van beroepsverbod.

De Vlaamse overheid houdt zich strikt aan de onverenigbaarheden zoals die klaar en duidelijk weergegeven zijn in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten voor aanname van werken, leveringen en diensten. Elke ambtenaar, openbare gezagsdrager of iedere andere natuurlijke of rechtspersoon belast met een openbare dienst is verplicht zichzelf te wraken in de volgende gevallen : ten eerste, wanneer de persoon in kwestie bloed- of aanverwant is in de rechte lijn tot in de derde graad of in de zijlijn tot de vierde graad met één van de inschrijvers of met ieder ander natuurlijk persoon die voor rekening

Dewael

van één van hen directie- of beheersbevoegdheid uitoefent ; ten tweede, indien de persoon in kwestie zelf of bij tussenpersoon eigenaar, medeëigenaar of werkend vennoot is van één van de inschrijvende ondernemingen, dan wel in rechte of in feite, zelf of bij tussenpersoon een directie- of beheersfunctie uitoefent. Het is ook elke ambtenaar, openbare gezagsdrager of iedere andere natuurlijke of rechtspersoon die belast is met een openbare dienst verboden om op welke wijze ook, rechtstreeks of onrechtstreeks, tussen te komen bij de gunning van en het toezicht op de uitvoering van een overheidsopdracht van zodra hij persoonlijk of via een tussenpersoon belangen heeft in één van de inschrijvende ondernemingen. Indien de persoon in kwestie zelf rechtstreeks of onrechtstreeks één of meer aandelen of deelbewijzen ter waarde van tenminste 5 percent van het maatschappelijk kapitaal onder zich houdt van één van de inschrijvende ondernemingen, is hij verplicht de bevoegde overheid daar ook van in kennis te stellen. Dat is de regeling.

Dit betekent dat een persoon die contractueel aan de overheid is verbonden wel kan meedingen naar overheidsopdrachten maar op generlei wijze kan tussenkomen bij de gunning van en het toezicht op de uitvoering van de overheidsopdrachten. Daarnaast bepaalt het KB van 8 januari 1996 dat voor alle opdrachten een scheiding wordt opgelegd tussen aan de ene kant de voorbereidingsfase en aan de andere kant de realisatiefase van de opdracht. Een bedrijf dat de voorbereidingsfase van een bepaalde opdracht heeft uitgevoerd, kan dus niet de realisatiefase van diezelfde opdracht voor zijn rekening nemen. Ik denk dat de Vlaamse overheid zich ook scrupuleus aan die regel heeft gehouden. Dat blijkt onder meer uit wat ik zoniet heb gezegd over het opsplitsen van aan de ene kant het communicatie-strategisch element in de campagne Kleurrijk Vlaanderen en aan de andere kant de uitvoering daarvan.

Wat het Forum 21 betreft, heb ik overlegd met de deelnemers onder het voorzitterschap van Karel Van Mielt. De constructie moet los gezien worden van de overheidscommunicatiecampagne Kleurrijk Vlaanderen en ook van de organisatie van de Vlaamse Conferentie en dergelijke meer. Het Forum 21 is wat ik al eens spreekwoordelijk de luis in de pels heb genoemd. Dat zijn een aantal wetenschappers die zich elk vanuit hun achtergrond hebben geëngageerd om een aantal teksten en papers te maken die effectief kunnen bijdragen tot het aanzwengelen van het toekomstdenken. Er is echter geen enkele interactie tussen het Forum 21 en

de Vlaamse Conferentie. U moet die volledig los van elkaar zien. Dat was trouwens ook de vraag van de betrokken wetenschappers. Zij wilden in volle onafhankelijkheid en niet namens politieke partijen of de regering of wat dan ook deze rol op zich nemen. Ik heb onlangs nog overleg gehad met Karel Van Mielt. Voor het voorjaar zijn de eerste papers aangekondigd.

Mijnheer de voorzitter, we zullen de gelegenheid krijgen om daar nog nader op in te gaan. Ik zal u een document bezorgen op basis waarvan het Bureau zich over de betrokkenheid van het parlement als dusdanig kan uitspreken.

Het is juist dat er geen valse verwachtingen mogen worden gecreëerd wanneer een beroep wordt gedaan op het middenveld, welk middenveld dan ook, om het maatschappelijk debat aan te zwengelen. Als we op een bepaald ogenblik een inspraak organiseren, moet er op een ander ogenblik wel eens een uitspraak volgen. Zoniet zullen de mensen het gevoel krijgen dat ze worden betrokken in een of ander debat waarvan de finaliteit hen mischien voor een stuk ontgaat.

Ik denk dat we ook nader kunnen ingaan op de aspecten die de heer Gatz naar voren heeft gebracht zodra ik u namens de Vlaamse regering een document kan aanreiken op basis waarvan het Bureau zijn rol in het geheel kan situeren. Ik ben uiteraard bereid om daar in de commissie een verdere discussie aan te wijden.

De voorzitter : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer Eddy Schuermans : Mijnheer de minister-president, u hebt omstandig geantwoord welke de opdrachten voor het betreffende bedrijf in deze zittingsperiode zijn geweest. Het valt op dat het Euronautenproject de duurste campagne was die is uitgeschreven in vergelijking met de opkomst.

Internethits registreren is nog een zaak op zich. Ik zou daar niet teveel waarde aan hechten. Iedereen weet hoe men de statistieken op internet kan begeleiden en registreren. Ik wil daar niet dieper op ingaan. Het is een feit dat op de avondbijeenkomsten nauwelijks volk was.

Ik dacht eigenlijk dat er nog een derde spoor was dat men zou volgen. Na het avondgebeuren en de website zou er namelijk ook een tentoonstelling worden opgezet waarvoor men de scholen aangeschreven heeft. Onderwijsmensen zeggen mij dat daar niet op is ingegaan. Misschien kunt u daar nog

Schuermans

iets over zeggen. Het valt toch op dat voor een budget van 40 miljoen frank bij voorbaat aan de mensen van de organisatie is gezegd dat het op dat ogenblik in die formule niet kon en dat het eventueel zou worden opgeschort. U zegt dat men absoluut wou dat het doorging. Over wie hebt u het dan ? Er is uiteindelijk toch maar één persoon verantwoordelijk voor de beslissing of dit al dan niet doorgaat. Achteraf zegt u ook dat de timing totaal misplaatst was. Dit organiseren in de examenperiode kan zelfs met een miljoenenbudget de zaken niet rechtekijken. Ik begrijp nog steeds niet waarom dit op die manier op dat tijdstip voor die kost diende te gebeuren.

De heer André-Emiel Bogaert : Over de manier waarop aan politiek en aan publiek beheer moet worden gedaan is er veel onenigheid en verkeren wij in een overgangsfase. Tien jaar geleden sprak niemand over leidende ambtenaren met een mandaatfunctie, noch over communicatie. Nu heeft elk parket een persmagistraat. Wij leven in een maatschappij waarin de communicatie met de burger van een uitzonderlijk belang is. Dit debat heeft dit aangetoond. Als dit bureau Olifant & Partners zou heten en niets met het federale niveau te maken zou hebben, dan zou dit niet zo ter sprake komen. Inhoudelijk is het nochtans niet onbelangrijk. De minister-president heeft een coördinerende functie binnen de Vlaamse regering, als het om de problematiek rond het vragen naar juridisch advies gaat en om de vraag met welke advocatenbureaus men werkt. Dat ligt in dezelfde lijn.

Tien jaar geleden bestond deze problematiek niet. Meer dan vijf percent van de ambtenaren is jurist. Toch meent men voorafgaandelijk notoire advocatenkabinetten om advies te moeten vragen. Hetzelfde doet zich voor op het vlak van de communicatie. Zulk debat zou in het parlement gevoerd kunnen worden. Voor de meesten onder ons is dit nieuwe materie. Ik vraag aan de minister-president om in de toekomst dit debat in het parlement gaande te houden.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn uitvoerig antwoord. Ik zal verder nog een aantal schriftelijke vragen stellen en hoop dat ze de betrokken ministers nu wel bereiken. Ik wil niet langer ingaan op de zaak Euronautilus. Daar is voldoende over gesproken. Het was inderdaad een grandioze flop. Aan communicatiestrategie werd de helft van het budget van vorig jaar gespendeerd. Er is misschien niets onwettigs gebeurd met de firma van de heer

Slangen. De man heeft vooral zichzelf verschillende keren in opspraak gebracht, evenals de partij van de minister-president en diverse ministers. Hij is bovendien al dan niet tussenbeide gekomen in een procedure waar dit niet kon.

De minister-president verwijst zelf naar de code van de goede praktijk en zegt dat het niet altijd mogelijk is regels tot de laatste letter toe te passen. Hij haalt aan dat er rekening moet worden gehouden met het aspect creativiteit en dat er altijd een ruimte voor appreciatie zal openblijven. Daarin zit precies het gevaar. Hij heeft een aantal wettelijke onverenigbaarheden opgenoemd. Hij zegt dat de firma van de heer Slangen in dit geval niet van overheidsopdrachten kan worden uitgesloten. Volgens mij kan dit wel. In het contract met de federale premier was dit immers opgenomen. De heer Verhofstadt heeft altijd gezegd dat de heer Slangen geen ambtenaar was. Het was dus wettelijk mogelijk om persoonlijk communicatie-adviseur van de premier te zijn en mee te dingen met overheidsopdrachten.

De heer Slangen heeft terecht gezegd dit niet te zullen doen. Het was in feite een vrijwillige verbintenis. Iemand die verwant is met een coalitiepartij kan dus op die manier een vrijwillige verbintenis aangaan.

De heer Dirk Holemans : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor zijn antwoord. Ik benader deze zaak niet juridisch-technisch, maar eerder op het inhoudelijke vlak. Ik gebruik de term inspraak niet meer. De term verwijst naar een procedure uit de jaren zestig en zeventig. Deze werkwijze blijkt wel degelijk versleten te zijn. Het gaat om een engagement van mensen en verenigingen dat moet worden gehonoreerd in een gestructureerd maatschappelijk debat. Ik zal dit debat met interesse opvolgen.

Ik zal het project met interesse opvolgen en na gaan of een communicatiebureau de nodige know-how heeft om zo'n debat te organiseren. Communicatie is geen participatie, en voorlichting is iets anders dan een dialoog. Dit is de uitdaging die het parlement moet opvolgen. We moeten een tweerichtingsverkeer en een dialoog organiseren. Wij moeten ideeën aanbrengen, maar ook een luisterend oor hebben voor de ideeën uit de samenleving.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Ik ben ontroerd door de woorden van de heer Van Hauthem en het feit dat hij mij in bescherming wil nemen. Ik twijfel niet aan zijn bekommernis.

Uit het overzicht dat ik heb gegeven en het feit dat wij niet alleen de letter van de wet hebben gevolgd, maar strenger zijn geweest en ons eveneens hebben gebaseerd op de code van goede praktijk, blijkt dat alle procedures correct zijn verlopen. Het contract van de heer Slangen situeert zich op het federale niveau. Hij is geen communicatie-adviseur van de federale regering, maar adviseur van de eerste minister. De heer Van Hauthem voegde eraan toe dat hij dit nog zeer lang moet blijven. Betekent dit contract dat de heer Slangen zich uitsluit van iedere andere vorm van overheidscommunicatie ? Op het federale vlak is dit het geval ingevolge het contract dat hij zelf heeft afgesloten. Maar betekent dit dat hij zich geen kandidaat meer mag stellen op het provinciale niveau, bij Vlaamse overheidsinstellingen of op het stedelijke niveau ? Ik weet dat hij diensten verstrekt aan steden zoals Mechelen of Kortrijk. Volgens de letter en de geest van de wet en het contract dat hij heeft afgesloten, kan dat hem niet worden geweigerd. Weigering zou een daad van incorrect bestuur zijn. Wij moeten

zorgen voor de naleving van de wettelijke procedures.

Verder heb ik de lijst met cijfers ter inzage voor de heer Schuermans klaargelegd. Over de expo's zijn er ook cijfers. Ik geef toe dat dit geen groot succes was.

De heer Eddy Schuermans : Het was de minister-president blijkbaar ontgaan. Dat zegt al iets.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van deze interpellaties een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.05 uur.*
